

kontor i højere grad opnås kontakt mellem de i centralstyrelsen tjenstgørende, hvilket vil virke fremmende for enhedstankens praktiske gennemførelse.

Indenfor nærværende kommission er der overvejende stemning for at anbefale en opdeling af personel- og organisationsafdelingen efter sagernes art i stedet for efter værn. Man går ud fra, at ansættelsen af personalet, navnlig i de overordnede stillinger, i de enkelte kontorer indenfor afdelingen foretages således, at de 3 værns interesser og specielle sagkundskab repræsenteres på tilfredsstillende og nogenlunde ligelig måde. Nødvendigheden af at besætte de mere overordnede stillinger indenfor denne afdeling med personer af forskellig uddannelse er efter kommissionens mening ligeså afgørende ved valget af en opdeling af afdelingen efter værn som ved den foreslåede opdeling efter sagernes art; i førstnævnte tilfælde vil ganske vist hvert enkelt værns sager blive behandlet i samme kontor og af repræsentanter for pågældende værns interesser og sagkundskab, men omvendt vil de i kontoret behandlede sager indbyrdes være af vidt forskellig karakter (organisations-, mobiliserings-, personelsager etc.).

Overensstemmende med disse synspunkter foreslår kommissionen, at personel- og organisationsafdelingen opdeles i følgende kontorer:

1. kontor (organisations- og mobiliseringskontoret).

Hertil henføres de departementale opgaver, for så vidt angår tilrettelæggelse af værngrænens virksomhed med hensyn til uddannelse, øvelse og efterretningsvæsen m. v.; tjenestebestemmelser for værnenes personel. Endvidere behandles almindelige mobiliseringsbestemmelser i dette kontor. Endelig må det anses for rigtigst, at man til dette kontor henlægger departementale opgaver, som har relation til de militære skoler, da skolerne bør sortere under samme kontor, hvortil uddannelsesspørgsmål er henlagt.

2. kontor (personelkontoret).

Hertil henføres de opgaver, der knytter sig til ansættelse, udnævnelse, forfremmelse og afskedigelse af værnenes personel og i det hele taget de indstillinger i personale-sager, som fremkommer fra værnene, selv om indstillingerne vedrører civilt personale, medens andre personalesager behandles i centralstyrelsens 3. afdeling; udkommandering af personel til tjenestested, tilladelse til orlov, rejser, ferie etc. I dette kontor føres personelkartotek for befalingsmænd, også for afskedigede befalingsmænd, der står til rådighed i tilfælde af mobilisering.

Det er for kommissionen oplyst, at fremgangsmåden med hensyn til forelæggelsen for departementet af spørgsmål, der vedrører udkommandering af personel til tjenestesteder m. v., er forskellig i krigsministeriet og marineministeriet. Dette står i forbindelse med de to værns uensartede forhold på dette område og med forskellen i den administrative opbygning af de to ministerier. Det har i kommissionen været overvejet, at der skulle foreslås den begrænsning, at udkommandering ved centralstyrelsens foranstaltning kun fandt sted for personel af særlig høj charge eller til særlige stillinger. Kommissionen er i princippet enig i, at udkommandering i hovedsagen bør overlades til værncheferne, og at det medfører unødigt administrativ komplicering, at alle sager af denne art underkastes behandling i og ekspedition fra departementet. Man kan derfor anbefale, at der af forsvarsministeren fastlægges retningslinier for disse beføjelsers udøvelse, der indeholder en begrænsning i forhold til den nuværende praksis, og man er indforstået med, at denne begrænsning fortrinsvis kommer til at bestå i, at udkommandering til stillinger af lavere charge i almindelighed holdes udenfor den departementale behandling. Imidlertid kan også andre faktorer være bestemmende for afgørelse af, hvor denne grænselinie skal drages, bl. a. stillingernes karakter, varigheden af udkommanderingen etc. Kommissionen hen-